

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyně Mgr. Martinou Weissovou v právní věci žalobkyně: [REDACTED] R [REDACTED] Í [REDACTED] - S [REDACTED] nar. [REDACTED] bytem [REDACTED] [REDACTED] zast. JUDr. Zdeňkou Doležálkovou, advokátkou, se sídlem Ovesná 7, Ostrava – Nová Bělá, proti žalovanému: **Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti**, se sídlem Vyšehradská 16, Praha 2, zast. Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových, se sídlem Rašínovo nábřeží 42, Praha 2, **o zaplacení částky 543.161,- Kč příslušenstvím,**

t a k t o:

- I. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni částku 200.000,- Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05% ročně, jdoucím z této částky od 1.1.2014 do zaplacení, a to do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Pokud se žalobkyně domáhala zaplacení další částky 248.764,- Kč s úrokem z prodlení od 1.1.2014 do zaplacení, žaloba se zamítá.
- III. Řízení se do částky 94.397,- Kč s úrokem z prodlení za dobu od 1.1.2014 do zaplacení, zastavuje.
- IV. Změna žaloby, učiněná podáním žalobkyně ze dne 15.7.2016, se nepřipouští.

- V. Žalobkyně je povinna zaplatit České republice na účet Obvodního soudu pro Prahu 2 na náhradě nákladů řízení částku 1.959,- Kč, a to do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- VI. Žalovaná je povinna zaplatit České republice na účet Obvodního soudu pro Prahu 2 na náhradě nákladů řízení částku 1.959,- Kč, a to do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- VII. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení k rukám JUDr. Zdeňky Doležilkové částku 169.768,- Kč, a to do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í:

Žalobou, došlou soudu dne 20.12.2013, se žalobkyně proti žalované domáhala náhrady majetkové a nemajetkové škody, která jí byly způsobeny nezákonným trestním stíháním, vedeném u Okresního soudu v Novém Jičíně pod sp. zn. [REDAKCE]. Žalobkyně tvrdila, že byla stíhána pro trestný čin pomluvy. Trestní stíhání začalo v roce 2008 a věc byla pravomocně skončena usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 22.1.2013, č.j. [REDAKCE]. Řadu let bylo tedy proti žalobkyni vedeno trestní řízení, které skončilo zproštěním obžaloby. Žalobkyni vznikla v příčinné souvislosti s vedením trestního řízení a jeho délkou nemajetková újma a dále žalobkyni vznikla v příčinné souvislosti s vedením trestního řízení i újma majetková.

Délka řízení byla nepřiměřená, když řízení trvalo celkem 4 roky a 4 měsíce. Žalobkyně je přesvědčena, že došlo k průtahům mezi jednotlivými jednáními soudu, když bylo nařízeno jednání na den 24.6.2009 a další jednání až na den 22.9.2009, tedy za tři měsíce, následně v období od 22.9.2009 do 12.1.2010 neproběhlo žádné jednání, jednalo se tedy o prodlevu 4 měsíce. V období od 14.1.2010 do 24.11.2010, tedy v období 10 měsíců, neproběhla žádná jednání, když soud odvolal 4 nařízená soudní jednání. Zde došlo k pochybení soudu, neboť pro nemoc soudkyně byl případ předán soudci, který je manželem státní zástupkyně, která byla soudním jednáním přítomna a podala obžalobu. Dále ve věci od 7.3.2011 do 20.10.2011, tedy v období 7 měsíců, neproběhlo žádné soudní jednání. Po vrácení věci k doplnění Okresnímu soudu v Novém Jičíně došlo k obživení věci 7.12.2011 a soudce nařídil jednání až na den 17.4.2012, tedy došlo k prodlevě 4 měsíce. K průtahům v řízení nedocházelo ze strany žalobkyně, či jejího manžela. Žalobkyně považuje za přiměřené peněžité zadostiučinění, které by jí mělo být žalovanou poskytnuto k náhradě nemajetkové újmy, způsobené jí nepřiměřenou délkou trestního řízení, částku 50.000,- Kč.

Žalobkyně dále tvrdila, že trestní řízení bylo pro ni velmi psychicky náročné a způsobilo jí značné škody v osobním i kariérním životě a rovněž poškodilo její dobré jméno na veřejnosti i v práci. V souvislosti s trestním stíháním se u žalobkyně projevily potíže ohledně zdravotního stavu, kdy u ní vyvrcholil stres, neboť v důsledku soudního sporu měla oslabenou imunitu. Zdravotní problémy pak měla po celou dobu trvání řízení, a to v důsledku celkového vyčerpání – trpěla nespavostí, měla problémy se soustředěním a koncentrací a byla nucena vyhledat i psychologa. Na psychoterapie docházela k [REDAKCE] H [REDAKCE] v době od 7.11.2013 do 16.12.2015 a v těchto návštěvách nadále pokračuje.

K prvnímu negativnímu dopadu trestního řízení na jméno žalobkyně a její pověst došlo již v roce 2008, kdy si policie v přípravném řízení v říjnu 2008 vyžádala u zaměstnavatele žalobkyně posudek na její osobu. Žalobkyně s manželem si chtěli vzít do pěstounské péče dvě děti a při schůzce s pracovníci centra pro rodinnou péči, pobočky fondu ohrožených dětí, [REDAKCE] J [REDAKCE] V [REDAKCE] jim bylo sděleno, že jsou vzhledem ke vzdělání velmi vhodní kandidáti, avšak současně byli upozorněni, že jejich neukončené trestní řízení je poškodí při procesu hodnocení vhodnosti kandidátů pro pěstouny. [REDAKCE] J [REDAKCE] V [REDAKCE] nedoporučila žalobkyni a jejímu manželovi podání žádosti o pěstounskou péči a navrhla jim, aby raději počkali do konce soudního řízení. Po skončení trestního stíhání se žalobkyně ocitla v dlouhodobé pracovní neschopnosti, neboť jí zkolaboval imunitní systém, který byl oslaben [REDAKCE] [REDAKCE] v důsledku dlouhodobého a nespravedlivého trestního stíhání. Tyto zdravotní problémy žalobkyně jsou hlavním důvodem, proč v roce 2013 ani v letech následujících nemohli s manželem zahájit proces stát se pěstouny. V souvislosti s trestním stíháním žalobkyně také byly do mateřské školky, v níž pracovala [REDAKCE] doručovány anonymní dopisy a došlo i k anonymním telefonátům. Dopisy došly dne 6.3. a 11.3.2008 a telefonát se uskutečnil 13.3.2008. Jeden z dopisů byl adresován paní ředitelce [REDAKCE] M [REDAKCE] Ž [REDAKCE] a cílem těchto anonymních dopisů a telefonátu bylo poškodit žalobkyni a očernit její jméno v zaměstnání. V důsledku toho měla žalobkyně důvodnou obavu o svoji práci, jelikož byla ve zkušební době. V době, kdy bylo zahájeno a vedeno trestní stíhání, byla žalobkyně zaměstnána jako učitelka v mateřské škole a mezi rodiči se vědělo o jejím trestním stíhání. Toto žalobkyni velmi poškozovalo na dobrém jménu, jak mezi dětmi, tak i rodiči a prarodiči, neboť celá věc byla medializována a poté, co zhlédli zprávy v televizi, byla žalobkyně dotazována, zda ji zavrou. Tím došlo k poškození dobré pověsti žalobkyně jako učitelky i fyzické osoby. Žalobkyně pracovala od 1.1.2008 jako učitelka v Mateřské škole [REDAKCE] a v letech 2009 až 2010 v Mateřské škole [REDAKCE]. Tato působiště byla na malém městě, kde se lidé znají a měli informace o trestním stíhání žalobkyně, což se projevovalo například tím, že se setkávala s dotazy dětí a jejich rodičů, co udělala a musela jim celou situaci vysvětlovat. Další negativní dopad na dobré jméno žalobkyně a její pověst měla medializace v médiích, především celostátně publikovaná reportáž TV Prima 8.3.2011, jako i další reportáže, uvedené v televizi i na internetu. Na základě chybného trestního oznámení tak došlo prostřednictvím médií k vydání mnoha zpráv o trestním řízení a hrozícím trestu. V důsledku toho vznikla všeobecná povědomost o tom, že se žalobkyně měla dopustit trestného činu a došlo k hrubému poškození její osoby v očích veřejnosti.

Žalobkyně dále tvrdila, že před zahájením trestního stíhání byla zdravá a byla nemocná maximálně jednou za 2-4 roky s běžnou chřipkou nebo nachlazením. Zdravotní stav žalobkyně se rapidně zhoršil postupně od roku 2008, kdy začalo projednávání kauzy dětského domova. Celá tato kauza, kdy byla žalobkyně v pozici obviněné a obžalované a musela se dostavovat na policejní výslechy a poté na soudní jednání, byla pro žalobkyni velice stresující a působila nejen na její psychiku, ale i fyzickou a finanční stránku. Trestní stíhání skončilo v lednu 2013, kdy byla žalobkyně definitivně zproštěna z trestného činu pomluvy, kterého se měla dopustit tím, že se zastala dětí z dětského domova, [REDAKCE]

[REDAKCE] Po zproštění obžaloby si žalobkyně začala uvědomovat, pod jak velkým tlakem okolí byla a ihned od února 2013 pocítila velkou únavu, když se nedokázala

soustředit na práci, cítila se velice slabá a nebyla schopna vůbec fungovat jako zdravý a mladý člověk. Nebyla schopna učit, trpěla nevolnostmi a únavou, nemohla mluvit, chodit, nevnímala vůbec svoje tělo. Spala i 16 hodin denně, musela 2x týdně navštěvovat lékaře, který jí aplikoval injekce do žíly a také do svalu, aby se mohla pokusit dostat zpět do normálního života. Žalobkyně měla nemalé finanční náklady s nákupem vitamínů a cestami k lékařům apod.. Žalobkyně byla od 8.2.2013 do 24.3.2013, tedy téměř 7 týdnů, v pracovní neschopnosti a po skončení pracovní neschopnosti se začaly zdravotní problémy žalobkyně opakovat a musela s tíhou na srdci a bolestmi na žebrech a na plicích navštívit plicní oddělení. Při vyšetření žalobkyně nebylo shledáno nic na plicích a byl opět diagnostikován [REDAKCE]. Žalobkyně si uvědomila přímou souvislost mezi její nemocí, kdy působila jako učitelka mateřské školy na malém městě a dostávala se do velice svízelných situací, kdy jí soudce okresního soudu nejdříve nepravomocně odsoudil a děti se jí poté ptaly, když jí viděly v televizi, zda jí zavrou. Stejně rodiče dětí nevěděli, co si mají o jejím odsouzení myslet. Těchto 5 dlouhých let bylo pro žalobkyně nesmírně vyčerpávajících, nejen psychicky, ale i fyzicky a finančně. Ředitelka mateřské školy sdělila žalobkyni, že pokud by byla odsouzená, musela by ze školství odejít, a to všechno jenom proto, že žalobkyně nebyla lhostejná a nebála se říct pravdu a zastat se dětí v dětském domově. Jelikož imunitní systém žalobkyně je dle lékařů hodně nabouraný dlouhodobým stresem, ihned od 17.4.2013 do 30.4.2013 musela být žalobkyně opět v pracovní neschopnosti a do léčby musela investovat nemalé finanční prostředky. Dne 31.7.2013 se žalobkyně cítila tak zdravotně a psychicky vyčerpána, že musela urgentně navštívit psychiatrickou ambulanci [REDAKCE] kde jí [REDAKCE] H [REDAKCE] předepsal antidepresiva a potvrdil, že se u ní jedná o [REDAKCE] který vzniká při dlouhodobém psychickém vypětí člověka a má jasnou přímou souvislost s jejím dlouhodobým stresem a vyčerpáním, a to nejen u soudních jednání, ale také již dříve na policii. Kromě užívání antidepresiv bylo žalobkyni doporučeno ihned navštěvovat psychologa, kterého nejprve navštěvovala [REDAKCE] v období od 1.8.2013 do 25.9.2013 a později začala žalobkyně navštěvovat psycholožku [REDAKCE]. Zde se musí každý týden účastnit psychoterapie a dle [REDAKCE] J [REDAKCE] tato terapie bude muset mít dlouhodobější charakter návštěv, a to několik let. Žalobkyně musí platit náklady na cestovné na tyto terapie a rovněž regulační poplatky. Současně žalobkyně dochází na kontroly do [REDAKCE] na oddělení psychiatrie k [REDAKCE] P [REDAKCE] Š [REDAKCE]. Kontroly probíhají asi jednou měsíčně. U žalobkyně došlo také ke gynekologickým problémům, kdy jí gynekolog diagnostikoval [REDAKCE] a začalo se u ní, v důsledku stresu, objevovat [REDAKCE]. Žalobkyně musela být dne 18.11.2013 hospitalizována a téhož dne operována [REDAKCE] a poté byla 16 dnů v pracovní neschopnosti. Žalobkyně považuje za přiměřené peněžité zadostiučinění, které by jí mělo být žalovanou poskytnuto k náhradě nemajetkové újmy, způsobené jí nezákonným trestním stíháním, částku 250.000,- Kč.

Žalobkyně uplatnila celkem 4 nároky na náhradu majetkové škody, která jí vznikla v příčinné souvislosti s nezákonným trestním stíháním. Jednalo se o nárok na náhradu škody v podobě nákladů, které žalobkyně vynaložila na obhajobu v trestním řízení, v celkové výši 85.080,- Kč, dále o nárok na náhradu škody ve výši 43.021,- Kč, která spočívala v nákladech cestovného a nákladech za ztrátu času, dále o nárok na náhradu škody v částce 79.016,- Kč, která spočívala ve finanční ztrátě žalobkyně v kariérní oblasti a dále o nárok na náhradu škody ve výši 36.044,- Kč, která spočívala v nákladech, které žalobkyně vynaložila v souvislosti s poškozením zdraví. Pokud jde o nárok žalobkyně na náhradu škody, která žalobkyni vznikla v kariérní oblasti, pak

žalobkyně tvrdila, že tato škoda jí vznikla tím, že v důsledku probíhajícího trestního řízení se nemohla zúčastnit konkurzního řízení na výběr ředitelky, neboť proti uchazečům nesmělo být vedeno žádné trestní řízení. Materiální ztráta tak představuje rozdíl platu, který má učitelka a ředitelka, když ředitelka má přibližně o 27% vyšší plat, než učitelka.

Žalovaná nároky uplatněné žalobkyní neuznala a navrhla zamítnutí žaloby v celém rozsahu. Žalovaná učinila nesporným, že žalobkyně u ní dne 24.6.2013 uplatnila nárok na náhradu škody ve výši 243.161,-Kč a nárok na poskytnutí zadostiučinění za nezákonné trestní stíhání a za nepřiměřenou délku řízení ve výši 300.000,- Kč, a to ve smyslu zákona č. 82/1998 Sb.. Uvedené nároky měly žalobkyni vzniknout v souvislosti s nesprávným úředním postupem v řízení vedeném před Okresním soudem v Novém Jičíně pod sp. zn. [REDAKCE]. K projednání žádosti žalobkyně došlo dne 7.1.2014 a žádosti bylo vyhověno částečně. Žalovaná v rámci mimosoudního projednání žádosti zjistila, že trestní stíhání žalobkyně bylo zahájeno usnesením ze dne 16.9.2008 a řízení bylo skončeno zprošťujícím rozsudkem, který byl vyhlášen soudem I. stupně dne 11.7.2012. O odvoláních proti tomuto rozsudku bylo rozhodnuto odvolacím soudem dne 22.1.2013 tak, že obě odvolání byla zamítnuta a zprošťující rozsudek nabyl právní moci. Žalovaná učinila nesporným tvrzení žalobkyně, že předmětná trestní kauza byla medializována, tedy že byly zveřejněny články v novinách a rovněž byla reportáž v televizi. Žalovaná dospěla k závěru, že v posuzovaném soudním řízení nedošlo k nesprávnému úřednímu postupu ve smyslu ustanovení § 13 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., když žalovaná hodnotí celkovou délku řízení jako přiměřenou s tím, že v řízení nedošlo k průtahům. Řízení bylo značně složité, když bylo prováděno velmi rozsáhlé, především svědecké, dokazování. Probíhalo přípravné řízení a následně soudní řízení před dvěma stupni soudní soustavy. Obžalovaní podávali četná procesní podání. Ohledně nároku na poskytnutí peněžitého zadostiučinění z titulu nezákonného trestního stíhání žalovaná konstatovala nezákonnost trestního stíhání a žalobkyni se omluvila, což žalovaná považuje za dostatečnou kompenzaci. Omluva a konstatování vydání nezákonného rozhodnutí jsou plnohodnotnou satisfakcí, když nemateriální újma by měla být primárně odškodňována právě tímto způsobem a k jiným formám zadostiučinění by mělo být přistupováno teprve tehdy, když se uvedené nezdá dostačující. Žalovaná shledala důvodným žalobkyní uplatněný nárok na náhradu nákladů obhajoby, a to v celkové výši 74.480,-Kč a v tomto rozsahu žalobkyni v rámci mimosoudního projednání nároku, plnila. Dále žalovaná shledala důvodným nárok na náhradu cestovních nákladů v celkové výši 6199,90 Kč a v tomto rozsahu tak žalobkyni rovněž plnila. Celkem žalovaná žalobkyni vyhověla ohledně částky 80.679,90 Kč. Žalobkyně se dále domáhala náhrady tvrzené škody v kariérní a zdravotní oblasti a vzhledem k tomu, že tato škoda nebyla žalobkyni dostatečně doložena a nebyla nesporná, co do základu a výše, žalovaná neposkytla žalobkyni náhradu uvedené škody. Žalovaná rovněž nevyhověla nároku žalobkyně na náhradu škody, která jí měla být způsobena ztrátou času, neboť žalobkyně nedoložila, že jí v příčinné souvislosti s trestním stíháním ušel nějaký zisk v souvislosti se ztrátou času.

Žalobkyně v reakci na tvrzení žalované učinila nesporným, že částka v celkové výši 80.679,90 Kč jí byla po podání žaloby zaplacená. Žalobkyně dále tvrdila, že omluva žalované není dostatečnou satisfakcí za nemajetkovou újmu, která jí byla způsobena vedením předmětného trestního řízení. Vyšetřování na policii a jednání u soudu vzalo žalobkyni spoustu let života, nastaly u ní velké zdravotní komplikace a došlo ke ztížení společenského uplatnění. Trpěly tím děti žalobkyně, ale také rodiče žalobkyně, kdy matce žalobkyně se značně zhoršil zdravotní stav poté, co potkávala na malém městě řadu

známých a musela čelit dotazům občanů na televizní reportáže a články v tisku. Stejně tak děti žalobkyně byly nuceny čelit těmto dotazům ve škole, jak z řad učitelů, tak i spolužáků a sousedů. Žalobkyně ztratila jakoukoliv důvěru ve státní instituce, policii, státní zastupitelství, soudy. Žalobkyně má od této doby postraumata z toho, když má uvedené instituce navštívit, nebo třeba jen kolem nich projít. Žalobkyni to připomíná celou řadu soudních jednání, kdy řadu let seděla na lavici obžalovaných a poslouchala řadu nepravostí. Soudní jednání byla běžně od rána a někdy dokonce až do pozdního odpoledne. Týdny před soudem žalobkyně nemohla jíst, spát, měla plačtivou náladu. U Okresního soudu v Novém Jičíně v době probíhajících soudních jednání od roku 2009 do roku 2013 pracovalo mnoho rodičů dětí, ale i prarodičů, které žalobkyně učinila v mateřské škole – 3 státní zástupci, 2 soudci, pracovnice justiční strážce, zapisovatelky apod.. Tato situace pro žalobkyni nebyla vůbec jednoduchá, když tyto na chodbách soudu potkávala. Řada těchto rodičů přestala žalobkyni zdravit po jejím nepravomocném odsouzení u Okresního soudu v Novém Jičíně dne 7.3.2011. Televize Prima v hlavních televizních zprávách vysílala reportáž, která informovala o odsouzení žalobkyně s tím, že nastupuje do vězení na 5 měsíců. Následujícího dne po vynesení rozsudku se žalobkyni asi 5 dětí zeptalo, zda jí zavřou do vězení. Tato situace byla pro žalobkyni velice traumatizující, musela odejít a jít se vyplakat. Žalobkyně byla členskou školské komise pro školství a sport při Městském úřadu v Novém Jičíně a zde také mělo být v její nepřítomnosti proneseno: „Jak může být členkou školské komise, když má být zavřena“. Po vynesení rozsudku oznámila žalobkyni její nadřízená M. Ž. že pokud neuspěje u odvolacího soudu, bude jí muset propustit, neboť učitel musí být bezúhonný. V té době také probíhaly dva konkurzy na vedoucí učitelky a žalobkyně byla upozorněna, že její šance je nulová, vzhledem k nepravomocnému odsouzení, a to i přesto, že pro tuto práci splňovala všechny požadavky a měla vysokoškolské vzdělání. V této době také bylo vyhlášeno výběrové řízení na ředitelku mateřské školy v jiném subjektu, kterého se žalobkyně nemohla zúčastnit, neboť v požadavcích byla jasně žádána bezúhonnost. Žalobkyni se ztrátou zaměstnání hrozila i ztráta financí, a to za situace, kdy její manžel byl rovněž v téže věci obžalován a jemu také hrozila ztráta zaměstnání. Situace v rodině tak byla složitá, neboť žalobkyně musela finančně podporovat svého syna, který studoval na vysoké škole, a také společně s manželem museli platit dva advokáty za právní služby. Finanční situace byla zoufalá, rodina nemohla několik let odjet na dovolenou, na výlet, zajít do kina, divadla, večeři, neboť na to neměla finanční prostředky. Vztah žalobkyně a jejího manžela tím hodně trpěl, začali se hádat, kde seženou finance na právní služby a proč si nemůžou dovolit koupit věci téměř běžné potřeby. Žalobkyně musela být přítomna u hlavních líčení, neboť právní zástupce nemohl být znalý všech faktů, které k zastupování potřeboval, a která věděla pouze žalobkyně. V zaměstnání učitelky mateřské školy si nemohla dovolit čerpat neplacené volno, neboť toto mohla nárokovat až po vyčerpání řádné dovolené.

Žádostí o náhradu škody ze dne 19.6.2013 bylo prokázáno, že žalobkyně mimosoudně uplatnila u žalované nárok na poskytnutí peněžitého zadostiučinění za nemajetkovou újmu žalobkyni způsobenou nepřiměřenou délkou trestního řízení, vedeného u Okresního soudu v Novém Jičíně pod sp.zn. nárok na poskytnutí peněžitého zadostiučinění za nemajetkovou újmu žalobkyni způsobenou vedením tohoto trestního řízení a rovněž nárok na náhradu majetkové škody žalobkyni vzniklé v příčinné souvislosti s vedením nezákonného trestního stíhání.

Stanoviskem žalované ze dne 7.1.2014 bylo prokázáno, že žalovaná nároky uplatněné žalobkyní mimosoudně projednala a konstatovala, že v trestním řízení vedeném

u Okresního soudu v Novém Jičíně pod sp.zn. [REDAKCE] došlo k vydání nezákonného rozhodnutí a žalobkyni se za vydání nezákonného rozhodnutí omluvila s tím, že tato satisfakce je s ohledem na okolnosti věci přiměřená. Žalovaná dále uzavřela, že předmětné soudní řízení bylo přiměřeně dlouhé, tudíž nedošlo k žalobkyní tvrzenému nesprávnému úřednímu postupu v podobě nepřiměřené délky řízení. Žalovaná shledala důvodným nárok žalobkyně na náhradu škody v podobě nákladů vynaložených na obhajobu, a to do částky 74.480,- Kč. Dále žalovaná shledala důvodným nárok žalobkyně na náhradu škody v podobě cestovního, a to ve výši 6.199,90 Kč. Ve zbytku žalovaná nároky uplatněné žalobkyní důvodnými neshledala s tím, že nelze učinit závěr o příčinné souvislosti mezi zdravotním stavem žalobkyně či zásahem do kariérního postupu žalobkyně a trestním stíháním. Žalovaná rovněž neshledala důvodným nárok na náhradu škody spočívajícím v náhradě za ztrátu času, neboť žalobkyně nedoložila, že by jí v příčinné souvislosti s trestním stíháním ušel zisk.

Listinami, založenými ve spisu Okresního soudu v Novém Jičíně sp.zn. [REDAKCE] bylo prokázáno, že usnesením ze dne 16.9.2008 bylo zahájeno trestní stíhání žalobkyně pro trestný čin pomluvy. Dne 10.3.2009 byla podána na žalobkyni obžaloba. Hlavní líčení se konala ve dnech – 24.6.2009, 22.9.2009, 12.1.2010 - 14.1.2010, 24.11.2010 – 25.11.2010, 15.12.2010, 26.1.2011, 2.3.2011 a 7.3.2011. Dne 7.3.2011 byl vyhlášen rozsudek, kterým byla žalobkyně uznána vinou a odsouzena. Rozhodnutím odvolacího soudu ze dne 20.10.2011 byl odvoláním napadený rozsudek soudu I. stupně zrušen a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení. Hlavní líčení se konala ve dnech – 17.4.2012 – 18.4.2012 a 11.7.2012. Rozsudkem Okresního soudu v Novém Jičíně ze dne 11.7.2012, č.j. [REDAKCE] byla žalobkyně podle ust. § 226 písm. b) trestního řádu zproštěna obžaloby. Odvolání poškozeného a státního zástupce proti zprošťujícímu rozsudku byla zamítnuta usnesením odvolacího soudu ze dne 22.1.2013.

Výpovědi svědka M [REDAKCE] S [REDAKCE] bylo prokázáno, že je synem žalobkyně, s níž již nežije ve společné domácnosti, neboť je ženatý a žije se svojí manželkou. Svědek se odstěhoval z domova v roce 2012, kdy přerušil studium vysoké školy a odstěhoval se k přítelkyni. V době, kdy probíhalo trestní stíhání jeho matky, věděl o tomto stíhání od počátku. Tehdy studoval střední církevní školu a hodně lidí se o tuto věc zajímalo. O celé věci se vědělo, probíhalo to v médiích. [REDAKCE] je malé město, takže se to vědělo ve městě. Když svědek šel s matkou po ulici, lidé se za ní otáčeli. Matka byla trestním stíháním zlomená, byla unavená, začala navštěvovat psychiatra, brala antidepresiva. Svědek si pamatuje, že byla unavená a pořád spala a neměla na svědka čas. Začal také problém s financemi, přestože rodiče byli zaměstnaní, neboť museli platit dva advokáty. Svědek proto začal chodit na brigády a začal si přivydělávat. V době, kdy probíhalo trestní stíhání, bylo vyhlášeno výběrové řízení na místo ředitelky mateřské školy. Svědek matce říkal, aby se do výběrového řízení přihlásila, ale podmínkou bylo, že nesmí být vedeno trestní stíhání. Pokud by se svědkova matka do výběrového řízení přihlásila, určitě by vyhrála, neboť je velmi schopná. V létě 2015 vyhrála [REDAKCE] dvě výběrová řízení na místo ředitelky mateřské školy, ale následně na toto místo nemohla nastoupit, neboť její manžel onemocněl [REDAKCE] a ona se o něho musela starat. Matka svědka začala docházet k psychiatrovi hned po zahájení trestního stíhání, tedy v roce 2008 a chodila tam celou dobu. Nejhuře na tom byla v době, kdy se věc začala medializovat. Po výsledcích zvracela. Než trestní stíhání začalo, byla energická, veselá, ale po zahájení trestního stíhání neměla radost ze života, začala být smutná, unavená. Spolužáci svědka se ho ve škole ptali, kam půjde, když jeho matka má být na 6 měsíců zavřená. Svědkova matka v důsledku trestního stíhání hodně přibrala na váze. I když byla zproštěna, nechce

dál zůstat v [redacted] neboť tam jí hodně lidí zná, zejména rodiče a prarodiče od dětí, které měla ve školce. Tito lidé pak byli někteří zaměstnání například u soudu, nebo na policii a věděli o trestním stíhání. U matky svědka se rozvinul [redacted] [redacted] Svědek studium na střední škole ukončil v roce 2009 a poté studoval na vysoké škole [redacted] Zde bydlel na privátě. Od roku 2009 tedy již doma nebydlel, ale matku pravidelně navštěvoval jednou za 14 dní a někdy i častěji.

Výpovědi svědka M [redacted] L [redacted] bylo prokázáno, že je manželem žalobkyně od roku 2005. Svědkova manželka pracovala v dětském domově, kde se dozvěděla o skutečnostech, které musela oznámit policii, jinak by se sama dopustila trestného činu, neboť měla oznamovací povinnost. V roce 2008 svědek i jeho manželka obdrželi usnesení o zahájení trestního stíhání. Oba to vnímali jako nespravedlivé, cítili se zcela nevinní. Soudní řízení trvalo dlouho, došlo i k tomu, že mezi jednáními bylo i období 300 dnů. Navíc došlo v průběhu řízení ke změně soudce. Pokud by soudní řízení bylo bez těchto prodlev, skončilo by o 2 roky dříve. Svědek cítil povinnost manželku podpořit, když ona často přišla domů s tím, že už nemůže chodit po městě, lidé se za ní otáčejí. Rodina začala mít finanční problémy, neboť platili dva advokáty. Svědek si dokáže představit, že to nebylo lehké ani pro děti, které studovaly a měly náklady na studia. Svědek měl i obavy, že má manželka sklon k ukončení života. Byla plačtivá, nic jí nebavilo, nechtěla jít ani na procházku. Svědek také v důsledku těchto stresů onemocněl [redacted] V době, kdy děti odešly z domova, začal svědek společně s manželkou uvažovat o pěstounské péči. Z toho důvodu navštívili [redacted] V [redacted] která jim ale řekla, že když probíhá trestní řízení, je pravděpodobnost úspěchu velmi malá. Po skončení soudního procesu se manželka svědka sesypala a nastoupila na nemocenskou, kde byla několik týdnů. Poté šla do zaměstnání a po dvou týdnech byla znovu na nemocenské. Začala mít také gynekologické problémy, [redacted]

[redacted] Svědkova manželka navštěvuje psychologa. Problém je v tom, že není schopna tuto věc uzavřít. K psychologovi začala svědkova manželka chodit v roce 2008 a navštěvuje jej dodnes. Díky medializaci celé věci se lidé o trestním stíhání dozvěděli a svědek nezapomene na reportáž televize Prima, která sugestivně podala nepravomocný rozsudek soudu. Tehdy se manželka vrátila domů s tím, že se jí dítě ve školce zeptalo, jestli si půjde sednout. Svědkova manželka je velmi schopná, má na víc, než dělat učitelku v mateřské škole. Chtěla jít do konkurzu na ředitelku, mluvila v tomto směru se svojí ředitelkou a ta jí řekla, že když je stíhána, tak to nemá ani zkoušet. V poslední době svědkova manželka vyhrála dva konkurzy na ředitelku mateřské školy [redacted] neboť se snažila ucházet o místo jinde, než [redacted] Svědkova manželka byla dřív milá a společenská, v současné době je to pravý opak. V září 2007 došlo [redacted]

[redacted] Poté si svědek s manželkou ověřili informaci ještě u jedné osoby a poté věc nahlásili anonymně na krajský úřad a ombudsmanovi. Krajský úřad poslal inspekci, která nic nezjistila. Svědek s manželkou nepodali trestní oznámení, neboť věc již vysílala televize, [redacted] Poté, kdy svědek s manželkou věc oznámili, byl mimo jiné chlapec, který se manželce svědka svěřil, přesunut do diagnostického ústavu, přestože byl zcela bezproblémový. Manželka svědka ukončila zaměstnání v dětském domově koncem roku a nastoupila do jiného zaměstnání. Poté byla vypovídat na policii ve věci [redacted] a to jako svědkyně. Po tomto výslechu přišel ředitelce školky, kde žalobkyně pracovala, anonym.

Výpovědi svědkyně [redacted] V [redacted] J [redacted] bylo prokázáno, že zná manžele [redacted] z doby, kdy byla vyhlášena soutěž [redacted] Po této soutěži si svědkyně s manžely [redacted] občas zavolali, spíše o vánocích, aby si popřáli, jinak nejsou v bližších přátelských vztazích. V roce 2012 svědkyni oslovili studenti z [redacted] s tím, že byla vypsána uvedená soutěž a svědkyně byla zařazena do soutěže. Viděla pak seznam soutěžících, kde byli také manželé [redacted] Nakonec bylo vybráno 10 soutěžících a občané hlasovali a svědkyně soutěž vyhrála. [redacted] se umístili na 3 místě. Poprvé se s nimi svědkyně viděla na vyhlášení výsledků soutěže, kde na podiu každý přednesl svůj příběh. Když manželé [redacted] tento příběh přednesli, byla přítomná veřejnost velmi překvapena tím, co se může stát. Svědkyně se tedy až zde o tomto příběhu dozvěděla. Paní [redacted] svědkyni tehdy říkala, že je to pro ni satisfakce po tak dlouhém období, kdy jí ta věc likvidovala, zejména profesně. Jednotlivé příběhy soutěžících sepisovala Liga lidských práv, která anketu organizovala. Jednotlivé příběhy byly vyvěšeny na internetu a podle toho bylo hlasováno.

Výpovědi svědkyně S [redacted] A [redacted] bylo prokázáno, že byla zaměstnána v mateřské škole a paní [redacted] byla zaměstnána v dětském domově a přiváděla děti z tohoto domova do mateřské školy. V té době svědkyně měla s paní [redacted] pouze pracovní vztah a když paní [redacted] začala pracovat u stejného zaměstnavatele, tak se sblížily a jsou velice dobré kamarádky do současnosti. Svědkyně ví o tom, že paní [redacted] byla trestně stíhána, dozvěděla se to od ní. Tehdy došlo k pokousání holčičky, kterou svědkyně měla ve školce. Paní [redacted] byla z tohoto stíhání zdrcena, byla na tom špatně psychicky i fyzicky. Ví, že pak byla často nemocná, nejen pro psychický stav, ale měla i něco s krví. [redacted] je malé město, povídali se o ní různé nepěkné věci a ona to špatně psychicky snášela. Svědkyně se s paní [redacted] stýkala často, a to i v době jejího stíhání, byly také v kontaktu e-mailovým, či telefonickým. Svědkyně tak měla průběžně informace o tom, co se děje a snažila se paní [redacted] podpořit především psychicky, neboť nic jiného dělat nemohla. Poté, kdy začalo trestní stíhání, byla paní [redacted] zcela jiná, byla zakřiknutá, už se nedokázala bavit tak, jako předtím. V roce 2015 byla svědkyně s paní [redacted] na týdenní stáži ve [redacted] takže spolu byly celý týden od rána do večera, kdy mj. probíraly to trestní stíhání. Paní [redacted] často plakala, bylo vidět, že na ní zanechalo negativní stopy. Svědkyně si vzpomíná, že v televizi běžela reportáž, že byla paní [redacted] odsouzena na 5 měsíců Svědkyni jí tehdy okamžitě volala. Nikdo nechtěl věřit, že by mohla být odsouzena za něco, co neudělala. Paní [redacted] také mohla dělat vedoucí funkci v mateřské škole, neboť na to měla vzdělání, ale paní ředitelka jí tehdy řekla, že se o tuto funkci nemůže ucházet, když je trestně stíhána. Poté, kdy začalo trestní stíhání paní [redacted] viděla jí svědkyně asi po měsíci, byla hrozně pohublá, měla šedou barvu, byla propadlá v obličeji, svědkyně se jí zhrozila. Trestní stíhání tehdy bylo vedeno kvůli tomu, že paní [redacted] oznámila, že se v dětském domově týrají děti. Pokud jde o veřejné mínění v [redacted] svědkyně tehdy mluvila s různými lidmi, ne všichni se vyjadřovali o paní [redacted] hezky. Také mluvila se zástupcem dětského domova, který svědkyni říkal, že k nim přijde pracovat paní, která je špatná vychovatelka. Tehdy svědkyně ještě nevěděla, že jde o paní [redacted] ěsi vzpomíná, že při poradě v mateřské škole obecně řekla tehdejší paní ředitelka, že pokud se chce někdo hlásit do výběrového řízení na vedoucí funkci, nemůže být trestně stíhán. Od paní [redacted] svědkyně ví, že paní ředitelka to řekla také přímo paní [redacted] Když došlo k trestnímu stíhání paní [redacted] rodiče se svědkyně na to ptali. Znali jí jako příjemnou a milou vychovatelku a byli na její straně, nevěřili, že by mohla být za to stíhána. K případu došlo tak, že [redacted]

██████████ Takto se svědkyně o tom dozvěděla a dozvěděli se to i rodiče ostatních dětí. ██████████

██████████ To říkaly přímo děti z dětského domova a říkala to svědkyni i paní L ██████████ Ten vychovatel je snad doposud zástupcem ředitele dětského domova. Když se ve školce dozvěděli ██████████ Svědkyně ví, že to oznámila paní L ██████████

Výpověď svědka R ██████████ V ██████████ bylo prokázáno, že s paní L ██████████ se zná řadu roků, jsou známí, ne úplně kamarádi, ale znají se dobře. Jednou také byli společně na dovolené. Svědek si již nepamatuje, kde se dozvěděl o trestním stíhání paní L ██████████ S paní L ██████████ se vidí tak jednou za rok, nebo jednou za půl roku. V době, kdy byla trestně stíhána, se viděli asi 4x nebo 5x a v té době také byli na dovolené. Na dovolené bylo vidět, že je tím psychicky hodně zasažena. V podstatě denně se mluvilo o tom stíhání, bylo to časté téma. Svědek zaznamenal trestní stíhání paní L ██████████ také na internetu. Pro něho bylo nepředstavitelné, že je možné, že je paní L ██████████ stíhána, když pouze plnila svoji oznamovací povinnost. Svědek paní L ██████████ zcela důvěřoval v této kauze, zná jí dobře a je přesvědčen o jejím charakteru a čestnosti. Na dovolené byli společně v létě 2013. Svědek ví o tom, že paní L ██████████ navštěvovala psychologa, dozvěděl se to od lidí, kteří jí znají.

Výpověď svědkyně ██████████ Z ██████████ C ██████████ bylo prokázáno, že s žalobkyní spolupracovala v rámci případu žalobkyně, kterého se svědkyně účastnila jako zaměstnankyně Ligy lidských práv. Případem manželů L ██████████ se nejprve zabýval zakladatel a předseda Ligy lidských práv J ██████████ K ██████████ a dále právnička K ██████████ F ██████████ Následně se věcí začala zabývat svědkyně. Paní J ██████████ K ██████████ se zabýval trestnými činy pomluvy a zneužití tohoto trestného činu v praxi. Liga lidských práv si vždy ověřovala, zda žadatel, který se na ni obrátil, má nějaké důkazy, které svědčí o tom, že je v právu, aby se neangažovala v případě někoho, kdo naopak sám porušil nějakou povinnost apod.. Stejně tomu bylo i v tomto případě. Svědkyně se osobně účastnila jednoho soudního jednání. S paní L ██████████ přišla do styku asi po dobu jednoho roku. Svědkyně ví o tom, že oba manželé věc snášeli špatně, neboť to vnímali jako příkoří, když oni sami chtěli pomoci. Jednalo se zde o ██████████

██████████ Věc byla zametena pod koberec. Matka té holčičky žádala o odškodnění, následně však byla zbavena rodičovské odpovědnosti a holčičce se tak žádného odškodnění nedostalo. Svědkyně ví o tom, že média o této kauze informovala, sama Liga lidských práv vydávala tisková prohlášení, když se snažila, aby byl vyvinut tlak směřující k ukončení trestního stíhání žalobkyně a jejího manžela. Svědkyně začala v Lize lidských práv pracovat v roce 2008 a domnívá se, že již tehdy tato věc probíhala. Svědkyně se k věci dostala až v době, kdy byla u první instance soudu. Před soudem bylo vidět, že soudce, bývalý člen KSČ, nereagoval adekvátně na námítky L ██████████ Svědkyni to připadalo jako hon na čarodějnice. Manželé L ██████████ věřili klukovi z dětského domova, že ██████████ Liga lidských práv po seznámení s věcí seznala, že je zde zcela neoprávněně zahájeno trestní stíhání, že došlo ke zneužití práva. Pomoc Ligy lidských práv spočívala v monitoringu soudního procesu a v informování médií. Média Liga lidských práv informovala až v průběhu soudního řízení, ale média o té kauze již předtím věděla, když soudního jednání se rovněž účastnil

někdo z médií. Liga lidských práv poté médiím poskytla tiskové prohlášení. Média toto berou pouze jako jeden zdroj informací, mají další zdroje, z nichž vychází, například vyjádření státního zástupce, svědků a dalších zdrojů. Liga lidských práv spíše nabízela právní rozbor té věci.

Zprávou [redacted] H [redacted] J [redacted] ordinace klinické psychologie, ze dne 10.1.2014, bylo prokázáno, že žalobkyně začala docházet do psychoterapie v listopadu 2013 z vlastního rozhodnutí a motivace. [redacted]

[redacted] Vhodná je dlouhodobá systematická psychoterapie.

Zprávou [redacted] P [redacted] Š [redacted] psychiatrické oddělení [redacted] ze dne 19.12.2013, bylo prokázáno, že žalobkyně je v péči psychiatrické ambulance od roku 2007 pro [redacted] (dle dokumentace kombinovaného původu pracovního a rodinného) u částečně disponované osobnosti. V letech 2008 – 2010 byl stav relativně stabilizovaný, byť mírně subkompensovaný, v období 2010 – 2012 péči v psychiatrické ambulanci přerušila. Přichází akutně v červenci 2013, popisuje zhoršení stavu po úspěšném ukončení soudního sporu. Hodnocena nadále v kontextu smíšené [redacted] a disponovaného osobnostního terénu, ale rovněž se zřetelnou situační vazbou na nadlimitní psychickou zátěž v souvislosti s pracovním konfliktem a následným soudním sporem.

Zprávou [redacted] R [redacted] V [redacted] ze dne 2.12.2013, bylo prokázáno, že žalobkyně je sledována od roku 1998. V roce 2012 při preventivní prohlídce zjištěna [redacted]

[redacted] Pacientka psychicky vyčerpána dlouhotrvajícím soudním procesem, který začal v roce 2009. [redacted]

[redacted] Pacientka zároveň léčena psychiatrem a psychologem pro [redacted], který mohl být i příčinou vzniku [redacted]

Zprávou Fakultní nemocnice [redacted] ze dne 19.11.2013 bylo prokázáno, že dne 18.11.2013 žalobkyně absolvovala zákrok, [redacted]

Zprávou praktické lékařky ze dne 30.4.2013 bylo prokázáno, že žalobkyně trpí dlouhotrvajícím [redacted] vzniklým na podkladě vleklého soudního procesu. Tento se promítá do celkového vyčerpání, nesoustředěnosti, spavosti, bolestivosti svalstva proměnlivého charakteru, oslabení imunitního systému, pro který přichází k vyšetření. Pro velké vyčerpání a bolestivost a únavu byla vystavena pracovní neschopnost od 8.2.2013. Přes podpůrnou vitamínovou terapii opět 8.4. onemocněla chřipkou z těžším průběhem, pro stav akutní dušnosti byla vyšetřena v TRN ambulanci. Následně známky oslabené imunity trvají, bolestivý zánět průdušnice. Zlepšení nastává po nasazení antibiotik v kombinaci s virostatikem.

Zprávou [redacted] H [redacted] J [redacted] ze dne 3.8.2015 bylo prokázáno, že žalobkyně je stále psychiatricky léčena, a to již bez medikace. Zůstává v dlouhodobé psychoterapeutické péči. Dochází postupně k posílení sebedůvěry a sebekompetence. Nadále přetrvávají projevy [redacted]. Stabilizaci stavu brzdí mimo jiné dosud neukončené soudní procesy, které jsou nadále zdrojem distresu a neumožňují plnější stabilizaci psychického stavu. Vhodná je nadále dlouhodobá systematická psychoterapie.

Zprávou [redacted] I [redacted] F [redacted] soukromá psychologická praxe, bylo prokázáno, že žalobkyně byla odeslána k vyšetření [redacted] K [redacted] pro problémy se spaním, bolestmi žaludku a neklid. Léčila se dva roky pro [redacted] v rámci problémů s pracovním soudem. Pracuje jako učitelka v mateřské škole, předtím pracovala v dětském domově. Tehdy navštěvovala asi rok terapeuta a psychiatra, ale situace neskončila, její stav se znovu zhoršil. Dle závěru zprávy byla u žalobkyně potřeba léčby pro dlouhodobý stres a zhoršující se zdravotní stav a tato léčba trvala od prosince 2011 (psychoterapie) do dubna 2012.

Zprávou [redacted] H [redacted] J [redacted] z 13.7.2016 bylo prokázáno, že žalobkyně nadále dochází do dlouhodobé individuální psychoterapie. Hlavními tématy jsou aktuálně sebedůvěra, situace v manželství a soudní řízení. Přetrvává zvýšená pohotovost k psychosomatickým reakcím. Mnoho let trvajících soudních jednání jsou velkým zdrojem stresu a komplikují kompenzaci psychického stavu.

Zprávou [redacted] P [redacted] Š [redacted] ze dne 10.9.2015 bylo prokázáno, že v psychiatrické ambulanci se žalobkyně léčí pro [redacted]. Subjektivně se aktuálně cítí přijatelně, přes léto přechodné zhoršení v souvislosti se sepisováním vyjádření pro soud o průběhu předchozích událostí. Na psychoterapii dochází dále á 14 dnů. Spánek aktuálně již obnoven, chuť k jídlu zlepšena. Žalobkyně je v péči psychiatrické ambulance od roku 2007 pro [redacted]. Péče byla obnovena akutně v červenci 2013, kdy zhoršení stavu po úspěšném ukončení soudního sporu. Od té doby dlouhodobá medikace psychofarmaky plus individuální psychoterapie, při níž stav relativně stabilizovaný, byť nadále subkompenzovaný. Potíže klasifikovány dlouhodobě v kontextu [redacted] a disponovaného osobnostního terénu, avšak se zřetelnou situační vazbou na nadlimitní psychickou zátěž v souvislosti s pracovním konfliktem a následným soudním sporem.

Pracovní smlouvou, uzavřenou mezi žalobkyní a Mateřskou školou [redacted] se sídlem [redacted] dne 20.12.2007, bylo prokázáno, že pracovní poměr byl sjednán na dobu určitou do 31.12.2008 a žalobkyně měla dle této smlouvy pracovat jako učitelka mateřské školy na odloučeném pracovišti [redacted].

Dopisem [redacted] J [redacted] V [redacted] ze dne 2.1.2016 bylo prokázáno, že dne 10.2.2012 se manželé R [redacted] a M [redacted] L [redacted] dostavili na pracoviště [redacted]. Vyžádali si konzultaci v záležitosti pěstounské péče. Projevovali zájem stát se pěstouny a chtěli získat co nejvíce informací o té problematice, jak z hlediska psychologického, tak i právního. Byla probírána i otázka podání žádosti o pěstounskou péči, a to s ohledem na právě probíhající trestní řízení. Manželé L [redacted] byli v té době nepravomocně odsouzeni a z toho důvodu jim [redacted] V [redacted] podání žádosti o pěstounskou péči pro tuto chvíli nedoporučila. V té době [redacted] V [redacted] pracovala jako psycholog v [redacted] které spadalo pod [redacted].

Listinami, založenými ve spisu Policie ČR, Krajské ředitelství policie Moravskoslezského kraje, Územní odbor Nový Jičín, Obvodní oddělení Kopřivnice, č.j. [REDAKCE] bylo prokázáno, že dne 31.3.2008 žalobkyně podala Krajskému státnímu zastupitelství v Ostravě trestní oznámení na neznámého pachatele, za šíření pomluv, na cti utržení a poškozování dobrého jména a pověsti, v němž označila dva anonymy z 6.3.2008 a 11.3.2008 a dále telefonát z 13.3.2008, jejichž cílem bylo žalobkyni poškodit a způsobit jí ztrátu zaměstnání ve zkušební době. Usnesením Policie ČR, Okresní ředitelství Nový Jičín, Obvodní oddělení Kopřivnice ze dne 10.9.2008, č.j. [REDAKCE] byla podle § 159a odst. 4 trestního řádu odložena věc podezření ze spáchání trestného činu pomluva podle § 206 odst. 1 trestního zákona, kterého se měl dopustit neznámý pachatel tím, že zaslal předmětné anonymní dopisy a realizoval anonymní telefonát.

Z dalších důkazů v řízení provedených soud žádné podstatné skutečnosti pro rozhodnutí věci nezjistil a z toho důvodu se těmito důkazy v odůvodnění rozsudku nezabývá.

Podle § 1 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu způsobenou při výkonu státní moci.

Podle § 13 odst. 1, 2 zákona č. 82/1998 Sb., stát odpovídá za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem. Nesprávným úředním postupem je také porušení povinnosti učinit úkon, nebo vydat rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě. Nestanoví-li zákon pro provedení úkonu, nebo vydání rozhodnutí žádnou lhůtu, považuje se za nesprávný úřední postup rovněž porušení povinnosti učinit úkon, nebo vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě. Právo na náhradu škody má ten, jemuž byla nesprávným úředním postupem způsobena škoda.

Podle § 31a odst. 1, 2, 3 zákona č. 82/1998 Sb., bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím, nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Zadostiučinění se poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlédne k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo. V případech, kdy nemajetková újma vznikla nesprávným úředním postupem podle § 13 odst. 1 věty druhé a třetí, nebo § 22 odst. 1 věty druhé a třetí, přihlédne se při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění rovněž ke konkrétním okolnostem případu, zejména k celkové délce řízení, složitosti řízení, jednání poškozeného, kterým přispěl k průtahům v řízení a k tomu, zda využil dostupných prostředků způsobilých odstranit průtahy v řízení, k postupu orgánů veřejné moci během řízení a významu předmětu řízení pro poškozeného.

Podle § 7 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., právo na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím mají účastníci řízení, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí, z něhož jim vznikla škoda.

Podle § 8 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím lze, není-li dále stanoveno jinak, uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným

orgánem. Rozhodnutím tohoto orgánu je soud rozhodující o náhradě škody vázán.

Po zhodnocení provedeného dokazování soud uzavřel, že žaloba, kterou se žalobkyně proti žalované domáhala náhrady majetkové a nemajetkové škody, která jí byla způsobena vydáním nezákonného rozhodnutí v řízení vedeném u Okresního soudu v Novém Jičíně pod sp. zn. [REDAKCE] a nepřiměřenou délkou tohoto řízení, je částečně důvodná. Odpovědnost státu za škodu způsobenou při výkonu státní moci ve smyslu zákona č. 82/1998 Sb. vznikne za současného splnění třech předpokladů, kterými jsou nesprávný úřední postup či nezákonné rozhodnutí, vznik škody a příčinná souvislost mezi těmito. Soud shodně s žalovanou uzavřel, že v označeném trestním řízení došlo k vydání nezákonného rozhodnutí ve smyslu § 8 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., kterým je usnesení o zahájení trestního stíhání žalobkyně ze dne 16.9.2008, neboť toto pravomocné usnesení bylo následně zrušeno zprošťujícím rozsudkem, kterým bylo trestní řízení skončeno. Soud se dále zabýval otázkou, zda v příčinné souvislosti s vydáním nezákonného rozhodnutí vznikla žalobkyni tvrzená majetková a nemajetková škoda. Jak již bylo shora uvedeno, žalobkyně žalobou uplatnila celkem čtyři nároky na náhradu majetkové škody a dva nároky na náhradu škody nemajetkové. Soud ohledně těchto nároků učinil následující závěry.

Žalobkyně uplatnila nárok na poskytnutí peněžitého zadostiučinění za nemajetkovou újmu, způsobenou jí nepřiměřenou délkou trestního řízení. Předmětným soudním spisem bylo prokázáno, že žalobkyni označené soudní řízení trvalo od 16.9.2008, kdy bylo vydáno usnesení o zahájení trestního stíhání žalobkyně, do 22.1.2013, kdy nabyl právní moci zprošťující rozsudek. Celková délka řízení tak činila 4 roky a 4 měsíce. Délku řízení lze označit za nepřiměřenou tehdy, neodpovídá-li složitosti, skutkové a právní náročnosti projednávané věci a zároveň tkví v příčinách vycházejících výlučně z působení státu (v daném případě soudu), v projednávané věci, nikoliv žadatele, případně od něj odlišných účastníků řízení. V tomto případě celková délka řízení neodpovídala složitosti a právní či skutkové náročnosti projednávané věci, ale byla způsobena zejména činností soudu. V průběhu řízení došlo k prodlevám mezi konáním jednotlivých hlavních líčení, kdy nejvýznamnější byla prodleva od 14.1.2010 do 24.11.2010, tedy 10 měsíců. Předmět řízení nevykazoval zvýšenou právní či skutkovou složitost, která by odůvodňovala prodloužení doby trvání řízení. Žalobkyně svým chováním v průběhu řízení celkovou dobu řízení neovlivnila. Soud tak učinil závěr o nepřiměřené době trvání uvedeného soudního řízení. V důsledku uvedeného nesprávného úředního postupu vznikla žalobkyni nemajetková újma, jejíž vznik se v případě existence tohoto nesprávného úředního postupu předpokládá (viz rozhodnutí Ústavního soudu ČR, sp. zn. III. ÚS 712/2006). Ve smyslu shora citovaného ustanovení § 31a zákona č. 82/1998 Sb., má žalobkyně právo na poskytnutí přiměřeného zadostiučinění za tuto nemajetkovou újmu. Soud uzavřel, že v daném případě nepostačí jako zadostiučinění konstatování porušení práva na projednání věci v přiměřené lhůtě, ale je důvodné, aby žalobkyni bylo poskytnuto zadostiučinění peněžité, neboť s ohledem na charakter řízení a jeho význam pro žalobkyni, bylo pro žalobkyni velice důležité, aby soud rozhodl v přiměřené lhůtě. Při stanovení výše tohoto zadostiučinění soud vycházel z judikatury Nejvyššího soudu ČR, dle které je poskytováno v případě nesprávného úředního postupu podle § 13 odst. 1 věty druhé a třetí zákona č. 82/1998 Sb. peněžité zadostiučinění ve výši 15.000,-Kč až 20.000,-Kč za každý rok trvání řízení s tím, že za první dva roky řízení náleží zadostiučinění ve výši jedné poloviny těchto částek. S ohledem na skutečnost, že celková délka řízení nepřesahovala významně přiměřenou délku řízení, vycházel soud z částky 15.000,- Kč za každý rok trvání řízení s tím, že za první dva roky trvání řízení

vycházel z částky 7.500,-Kč. Celková výše peněžitého zadostiučinění stanovená tímto výpočtem činí 50.000,-Kč (2 roky á 7.500,- Kč, 2 roky á 15.000,-Kč a 4 měsíce á 1.250,- Kč). V daném případě by bylo důvodné i zvýšení stanoveného základního peněžitého zadostiučinění, a to z důvodu zvýšeného významu řízení pro žalobkyni. Soud se však podrobněji jednotlivými kritérii, která stanoví ust. § 31a odst. 3 zákona č. 82/1998 Sb., nezabýval, neboť je vázán žalobním nárokem, tedy nemůže přisoudit více, než žalobce požaduje. Žalobkyně se domáhala peněžitého zadostiučinění ve výši 50.000,- Kč a tomuto nároku bylo v plné výši vyhověno.

Žalobkyně dále uplatnila nárok na poskytnutí peněžitého zadostiučinění za nemajetkovou újmu, která jí byla způsobena nezákonným trestním stíháním, vedeném u Okresního soudu v Novém Jičíně pod sp. zn. ██████████. Žalobkyně prokázala, že se mimosoudně také s tímto nárokem obrátila na žalovanou, která konstatovala vydání nezákonného rozhodnutí v uvedeném řízení a vyslovila žalobkyni omluvu za nezákonné stíhání s tím, že toto je dostatečnou satisfakcí za nemajetkovou újmu. Soud již shora uzavřel, že v označeném soudním řízení bylo vydáno nezákonného rozhodnutí, kterým bylo usnesení o zahájení trestního stíhání žalobkyně. Žalobkyně měla v tomto řízení břemeno tvrzení a břemeno důkazní, tedy žalobkyně měla tvrdit a prokázat nemajetkovou újmu a její intenzitu, která jí vznikla v příčinné souvislosti s nezákonným trestním stíháním, a soud rozhodl, že žalobkyně břemeno tvrzení a důkazní unesla. Žalobkyně uvedla podrobná tvrzení o vzniklé nemajetkové újmě v příčinné souvislosti s trestním stíháním a tuto nemajetkovou újmu i prokázala. Žalobkyně lékařskými zprávami prokázala, že v důsledku vedení trestního stíhání došlo k výraznému zhoršení jejího psychického zdraví, kdy žalobkyně musela podstupovat dlouhodobou léčbu, která trvá dosud, neboť po skončení trestního stíhání se u žalobkyně projevil ██████████. Žalobkyně výpovědi svědků a zprávou ██████████ J ██████████ V ██████████ prokázala, že trestní stíhání významně ovlivnilo její osobní a rodinný život. Bylo prokázáno, že žalobkyně velmi těžce nesla zahájení a vedení trestního stíhání, což je i s ohledem na skutečnost, že působila jako učitelka v mateřské škole v menším městě a znalo jí tak mnoho lidí (rodičů či prarodičů dětí, o které pečovala), zcela pochopitelné. Na toho, kdo působí v této profesi jsou kladeny vyšší nároky ohledně jeho morálních vlastností, neboť působí jako vychovatel dětí, které svým působením významně ovlivňuje. Dále bylo prokázáno, že žalobkyně měla společně s manželem zájem o pěstounskou péči, ale z důvodu jejího trestního stíhání, kdy navíc byla stíhána společně s manželem, jí nebylo doporučeno podání žádosti o pěstounskou péči. Rovněž na děti žalobkyně velmi negativně působilo trestní stíhání rodičů, navíc v průběhu řízení i nepravomocně odsouzených. Následky trestního stíhání žalobkyně byly umocněny i skutečností, že celá věc byla medializována a nepravomocné odsouzení bylo prezentováno i v hlavní zpravodajské relaci jedné televize. Při úvaze o formě odškodnění prokázané nemajetkové újmy, žalobkyni vzniklé v souvislosti s posuzovaným trestním stíháním, soud zvažoval závažnost trestné činnosti, která byla žalobkyni kladena za vinu a hrozící trest, délku trestního řízení a dále zásah do osobnostních práv žalobkyně, související s trestním stíháním. Žalobkyně byla stíhána pro trestný čin pomluvy podle § 184 odst. 1 trestního zákoníku a hrozil jí trest odnětí svobody až na jeden rok. Trestní stíhání trvalo 4 roky a 4 měsíce a zasáhlo do osobnostních práv žalobkyně shora popsáním způsobem. Jak dovodil Nejvyšší soud ve svém rozhodnutí sp. zn. 30 Cdo 2200/2015, forma a případná výše zadostiučinění nesmí být v rozporu s obecně sdílenou představou spravedlnosti, tj. její přiznání je nad rámec konstatování porušení práva namísto pouze tehdy, jestliže by se z hlediska obecné slušnosti poškozenému satisfakce skutečně mělo dostat. Soud uzavřel, že v tomto případě není dostatečným zadostiučiněním za nemajetkovou újmu způsobenou

žalobkyni nezákonným trestním stíháním omluva a konstatování, a to s ohledem na všechny popsané okolnosti, i na okolnosti samotného skutku, pro který byla žalobkyně stíhána. Lze zcela pochopit, že žalobkyně vnímala zahájení trestního stíhání za velkou nespravedlnost, neboť bylo zahájeno z důvodu jednání žalobkyně, kterým chtěla upozornit na ohrožování zdraví malých dětí a chtěla zamezit dalšímu takovému jednání. Byla přesvědčena, že oznámením skutečností, které jí byly známy, plní svou občanskou povinnost, kdy její jedinou motivací bylo právě zamezení dalšího ohrožení a zranění dětí. Absurdním výsledkem jejího jednání však bylo naopak její trestní stíhání. Soud je přesvědčen, že se v tomto smyslu jedná o zcela mimořádný případ, v němž došlo i k významnému zásahu do práv žalobkyně. Pokud by takto bylo orgány státu postupováno v obdobných případech, vedlo by to k tomu, že by si lidé nevěšimali nejrůznějších protizákonných jednání, aby se sami nevystavili hrozbě stíhání, a to jistě není zájem společnosti. Soud uzavřel, že byl prokázán vznik nemajetkové újmy žalobkyni, a to újmy vysoké intenzity a z toho důvodu uzavřel, že pouhá omluva vyslovená žalovanou není dostačujícím zadostiučiněním za nemajetkovou újmu žalobkyni způsobenou nezákonným trestním stíháním, kdy takové odškodnění by bylo v rozporu s obecně sdílenou představou spravedlnosti, a je důvodné, aby žalobkyni bylo poskytnuto odškodnění peněžité. Soud považuje za přiměřené peněžité odškodnění částku 150.000,- Kč, k jejíž výši dospěl právě po zhodnocení shora uvedených aspektů s tím, že již nehodnotil délku řízení, neboť tato byla odškodněna samostatně, jak je shora uvedeno. Soud je přesvědčen, že uvedená výše peněžitého zadostiučinění ob stojí i při srovnání s jinými případy odškodnění nemajetkové újmy, způsobené nezákonným trestním stíháním pro stejný či obdobný skutek. Žalovaná předložila tři rozhodnutí soudu, svědčící o odškodnění obdobných věcí, tj. obdobný skutek i délka řízení, v nichž se pohybovalo poskytnuté peněžité zadostiučinění v rozmezí od 50.000,- Kč do 80.000,- Kč. V této věci soud přiznal zadostiučinění ve výši dvojnásobné, a to s ohledem na okolnosti věci a závažné následky trestního stíhání v osobnostní sféře žalobkyně. Ve zbytku žalobou uplatněného nároku, tedy do částky 100.000,- Kč, soud žalobu zamítl.

Žalobkyně dále uplatnila nárok na náhradu majetkové škody ve výši 43.021,- Kč, která spočívala v nákladech cestovního a nákladech za ztrátu času. Žalobkyně vzala žalobu zpět o částku 9.316,90 Kč s tím, že tato částka představovala nárok na náhradu cestovního a žalovaná po podání žaloby uhradila žalobkyni na cestovním částku 6.199,90 Kč, a ve zbytku žalobkyně na uplatněném nároku na náhradu cestovního netrvala. Soud v rozsahu částečného zpětvzetí žaloby řízení podle § 96 odst. 2 o.s.ř. zastavil, když žalovaná s částečným zpětvzetím žaloby souhlasila. Zbývající částka uplatněného nároku pak představovala náhradu za ztrátu času. Žalobkyně tvrdila, že čerpala v zaměstnání dovolenou, pokud se musela účastnit jednotlivých úkonů trestního řízení a tudíž nemohla tuto dovolenou využít k odpočinku. Soud uzavřel, že žalobkyni nevznikla tvrzená majetková škoda, neboť za čerpanou dovolenou jí byla zaměstnavatelem uhrazena náhrada platu a žalobkyni tak nevznikla škoda, kterou je újma, která nastala v majetkové sféře poškozeného a je objektivně vyjádřitelná všeobecným ekvivalentem, tedy penězi. Skutečnou škodou se rozumí újma, spočívající ve zmenšení majetkového stavu poškozeného a reprezentující majetkové hodnoty, které bylo nutné vynaložit, aby došlo k uvedení věci do předešlého stavu. To, co poškozenému ušlo (ušlý zisk), je újmu spočívající v tom, že u poškozeného nedojde v důsledku škodné události k rozmnožení majetkových hodnot, ač se to dalo očekávat s ohledem na pravidelný běh věcí. Z uvedeného je zřejmé, že žalobkyni škoda nevznikla, neboť čerpáním dovolené za účelem účasti na úkonech trestního řízení nedošlo ke zmenšení majetkového stavu žalobkyně a žalobkyni ani neušel žádný zisk.

Žalobkyně dále uplatnila nárok na náhradu majetkové škody ve výši 79.016,- Kč, která spočívala ve finanční ztrátě žalobkyně v kariérní oblasti. Žalobkyně tvrdila, že tato škoda jí vznikla tím, že v důsledku probíhajícího trestního řízení se nemohla zúčastnit konkurzního řízení na výběr ředitelky, neboť proti uchazečům nesmělo být vedeno žádné trestní řízení. Materiální ztráta tak představuje rozdíl platu, který má učitelka a ředitelka, když ředitelka má přibližně o 27% vyšší plat, než učitelka. Tento nárok soud neshledal důvodným, neboť uzavřel, že žalobkyni v příčinné souvislosti s vydáním předmětného nezákonného rozhodnutí nevznikla uvedená škoda. Žalobkyně by prokázala vznik této škody, pokud by se v době, kdy proti ní bylo vedeno trestní stíhání, přihlásila do konkurzu na místo ředitelky mateřské školy a prokázala by, že tento konkurz nevyhrála pouze z důvodu, že byla trestně stíhána. Žalobkyně se však fakticky do konkurzu nepřihlásila a svůj nárok založila na pouhé spekulaci, tedy, že by získala místo ředitelky školky, pokud by se přihlásila do výběrového řízení a nebyla trestně stíhána. Výsledek konkurzního řízení v případě, že by žalobkyně nebyla trestně stíhána a do konkurzu se přihlásila, však nelze předjímat.

Žalobkyně dále uplatnila nárok na náhradu škody ve výši 36.044,- Kč, která spočívala v nákladech, které žalobkyně vynaložila v souvislosti s poškozením zdraví. Rovněž tento nárok soud neshledal důvodným, neboť nebylo prokázáno, že žalobkyni v příčinné souvislosti s vydáním předmětného nezákonného rozhodnutí vznikla uvedená škoda. Jak je uvedeno shora, soud dospěl při hodnocení nemajetkové újmy, která byla žalobkyni způsobena vedením nezákonného trestního stíhání k závěru, že toto stíhání se odrazilo na zdravotním stavu žalobkyně, a to zejména na zdraví psychickém. Nicméně nebylo prokázáno, že by jednotlivé položky, z nichž sestával žalobkyni uplatněný nárok na náhradu škody v celkové výši 36.044,- Kč, byly vynaloženy žalobkyni v příčinné souvislosti s vedením trestního stíhání.

Žalobkyně dále uplatnila nárok na náhradu škody v podobě nákladů, které vynaložila na obhajobu v trestním řízení, a to v celkové výši 85.080,- Kč. Žalobkyně vzala v průběhu řízení žalobu v tomto rozsahu zpět, neboť žalovaná poskytla žalobkyni po podání žaloby plnění ve výši 74.480,- Kč a žalobkyně na zbývající částí nároku ve výši 10.600,- Kč netrvala. Soud v rozsahu částečného zpětvzetí žaloby řízení podle § 96 odst. 2 o.s.ř. zastavil, když žalovaná s částečným zpětvzetím žaloby souhlasila.

Podle § 1970 obč. zákoníku, ve znění účinném od 1.1.2014, soud přiznal žalobkyni rovněž právo na zaplacení úroku z prodlení, když žalovaná je v prodlení se zaplacením peněžitého dluhu. Žalobkyně požádala mimosoudně žalovanou o plnění dne 19.6.2013 a žalovaná měla ve smyslu ust. § 15 odst. 1 zák. č. 82/1998 Sb. nahradit škodu do šesti měsíců od uplatnění nároku, tedy ve lhůtě do 19.12.2013. Žalovaná je tedy od 20.12.2013 v prodlení. Vzhledem k tomu, že žalobkyně požadovala úrok z prodlení až od 1.1.2014 a soud je žalobou vázán, bylo právo na zaplacení úroku přiznáno až od tohoto data. Výše úroku z prodlení byla stanovena v souladu s nařízením vlády č. 142/1994 Sb., ve znění nařízení vlády č. 163/2005 Sb. a č. 351/2013 Sb..

Při rozhodnutí o náhradě nákladů řízení soud vycházel z následujících skutečností. Žalobkyně v této věci uplatnila několik samostatných nároků, a to dva nároky na náhradu nemajetkové újmy a čtyři nároky na náhradu újmy majetkové. Pokud jde o náhradu nemajetkové újmy, žalobkyně byla s jedním nárokem úspěšná zcela a s druhým nárokem částečně. Ve smyslu ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. a ust. § 141 odst. 3 o.s.ř.

má tak žalobkyně právo na náhradu nákladů řízení ohledně uvedených nároků, neboť rozhodnutí o výši plnění záviselo na úvaze soudu. Žalobkyně má pak ve smyslu ust. § 146 odst. 2 o.s.ř. právo i na náhradu nákladů řízení, které se týkalo nároku na náhradu nákladů obhajoby a nákladů cestovního, neboť žalovaná plnila žalobkyni na tyto nároky až po uplynutí zákonné lhůty a po podání žaloby a z toho důvodu v tomto rozsahu vzala žalobkyně v průběhu řízení žalobu zpět. Pokud jde o další nároky z titulu náhrady majetkové škody, žalobkyně nebyla s těmito nároky úspěšná a podle § 142 odst. 1 o.s.ř. tak má povinnost uhradit náklady řízení žalované.

Žalovaná má ve smyslu ustanovení § 151 odst. 3 o.s.ř. právo na náhradu za jednotlivé úkony v paušalizované výši, která je stanovena vyhláškou č. 254/2015 Sb. částkou 300,- Kč za úkon. Žalovaná má nárok na náhradu za 15 úkonů, tedy písemná vyjádření ve věci ze dne 27.3.2015, 19.2.2016, 11.4.2016 a 9.1.2017, přípravu na jednání soudu, která se konala dne 8.12.2015, 23.2.2016, 30.8.2016, 29.11.2016 a 12.5.2017, a dále účast zástupce žalované na těchto jednáních a na vyhlášení rozsudku dne 18.5.2017. Náklady žalované tak celkem činí 4.500,- Kč.

Náklady žalobkyně představují náklady právní zastoupení žalobkyně advokátkou JUDr. Zdeňkou Doležilkovou v celkové výši 174.268,- Kč (odměna advokáta dle vyhlášky č. 177/1996 Sb. za 11 úkonů právní služby á 12.400,- Kč, náhrada hotových výdajů dle vyhlášky č. 177/1996 Sb. za 11 úkonů právní služby á 300,- Kč, náhrada cestovního vlakem z Ostravy do Prahy a zpět k jednotlivým ústním jednáním ve výši 3.053,- Kč, náhrada za ztrátu času na cestě za 18 půlhodin á 100,- Kč a 21% DPH z odměny advokáta a náhrady hotových výdajů, tj. 29.715,- Kč). Odměna advokáta byla přiznána za následující úkony právní služby – převzetí zastoupení, sepsání žaloby, písemná vyjádření ve věci ze dne 6.1.2016, 2.3.2016, 26.9.2016 a 2.3.2017 a účast advokáta na ústním jednání ve dnech 8.12.2015, 23.2.2016, 30.8.2016, 29.11.2016 a 12.5.2017. S ohledem na uvedené soud přiznal žalobkyni právo na náhradu nákladů řízení proti žalované v částce 169.768,- Kč, když od nákladů žalobkyně odečetl částku 4.500,- Kč, kterou měla dle shora uvedeného zaplatit žalobkyně na náhradě nákladů řízení žalované.

Podle ust. § 148 odst. 1 o.s.ř. má stát podle výsledků řízení proti účastníkům právo na náhradu nákladů řízení, které platil, pokud u nich nejsou předpoklady pro osvobození od soudních poplatků. V této věci bylo ze státních prostředků vyplaceno svědečné v celkové výši 3.918,- Kč a soud podle výsledku řízení uložil každému z účastníků uhradit polovinu z těchto nákladů státu, tedy částku 1.959,- Kč.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze, prostřednictvím soudu podepsaného.

V Praze dne 18. května 2017

Mgr. Martina Weissová, v.r.
soudkyně

Za správnost vyhotovení: Hana Dobešová